

گزارش مشروح و تصویری از تجمع خانواده های زندانیان سیاسی مقابل دادستانی تهران

جمعی از خانواده‌های زندانیان سیاسی در اعتراض به بازداشت عزیزان دربندشان صبح امروز چهارشنبه ششم آبان ماه، مقابل ساختمان دادستانی تهران تجمع مسالمت‌آمیز کردند.

تحصن امروز، اولین اقدام جمعی خانواده‌های زندانیان سیاسی است. آن‌ها با صدور بیانیه‌ای اعلام کرده‌اند اگر از آزادی دربندشدگان خبری نباشد اقدام بعدی‌شان تجمع است و در مرحله بعدی دست به اعتصاب غذا خواهند زد.

خانواده‌ها عکس‌های زندانیان سیاسی را در سکوت در دست و بالای سرشان گرفته‌اند. هیچ نمی‌گویند. رهگذران کنجکاوانه به تحصن‌کنندگان نزدیک می‌شوند. هرکدام نظری می‌دهند و در حمایت از خانواده‌ها به این جمعیت می‌پیوندند و یا مقابل آن‌ها به نظاره می‌ایستند.

فاطمه کمالی که دامادش محمد قوچانی روزنامه‌نگار دربند است، عکس او را بالای سرش گرفته است: "بیش از 500 نفر بعد از انتخابات به زندان‌ها افتاده‌اند. مگر حرف آن‌ها چه بوده که این‌گونه به زندان‌ها افتاده‌اند و در شرایط ناگوار به سر می‌برند؟ آنها فقط در پی حق و حقیقت بوده‌اند."

"منتقدان را به بند نکشید" این شعار را یکی از دختران محمد علی ابطی در دست گرفته است و در دست دیگر عکس از پدرش. یکی دیگر با مژیک سیاه درشت نوشته است: "دعایمان را تاب نمی‌آورند، این بار بی صدا صدايت می‌کنیم یا رب" و اشاره می‌کند به مراسم دعای کمیل که پنجشنبه گذشته برای آزادی شهاب طبیبی بر گزار شد اما به دستگیری بیش از 90 تن منجر شد که 19 نفرشان را به اوین منتقل کردند.

زنی میانسال به جمعیت نزدیک می‌شود. با اشاره به عکس‌های فریبا پژوه و هنگامه شهیدی از روزنامه‌نگاران دربند سري تکان می‌دهد: "برای این حکومت تاسف می‌خورم و راستش کمی هم خنده‌دار به نظر می‌رسد که بی‌گناهی‌ها را بی هیچ دلیلی به زندان‌ها انداخته‌اند."

از او دلیل حضورش را می‌پرسم، می‌گوید: "برای همدردی آمده‌ام. همین امروز صبح از برگزاری این تحصن باخبر شدم اما نمی‌توانستم بی تفاوت باشم. من زنی عامی و خانه دار هستم اما وقتی سردرگمی خانواده‌های زندانیان سیاسی را می‌بینم و یا می‌شنوم که زندانیان سیاسی را در سلول‌های انفرادی حبس می‌کنند دلم به درد می‌آید."

مردی میانسال نیز این سوال را مطرح می‌کند: "چرا تعداد روزنامه‌نگاران و عکاسان اینقدر کم است؟ چرا از روزنامه‌های دولتی کسی برای انتشار اخبار این زندانیان به اینجا نیامده است؟ اگر آزادی بیان هست چرا اینجا از خبرنگاران خبری نیست؟"

و همسرش دست مرد را می‌گیرد و به کناری می‌کشد: "الان با گفتن این حرف‌ها می‌آیند ما را هم دستگیر می‌کنند." در گوشه‌ای از جمعیت، پدر فریبا پژوه یکی از روزنامه‌نگاران دربند با وجود بیماری‌اش آمده است. عصا به دست گرفته و با دستانی لرزان عکس دخترش را نشان می‌دهد. فریبا نزدیک 70 روز است که زندانی شده است.

مهدی محمودیان هم از دیگر فعالان و روزنامه‌نگاران دربند است که پدر پیرش هر چند عکسی از او ندارد اما می‌خواهد که روی کاغذی نام او را بنویسند.

محمد داوری سردبیر سایت سهام نیوز هم از دیگر کسانی است که عکس او در میان جمعیت دیده می‌شود. او شهریور دستگیر شده و تا کنون خبری از او در دسترس نیست.

"استقلال قوه قضاییه کجاست؟" این شعار را یکی از خانواده‌های زندانیان سیاسی در دست گرفته است. در همین زمان جمعی از خانواده‌ها به داخل ساختمان دادستانی رفتند. فخرالسادات محتشمی‌پور همسر مصطفی تاج زاده، مریم باقی همسر محمد قوچانی، مهسا ام‌آبادی همسر مسعود باستانی و جمعی دیگر به داخل ساختمان رفتند اما برخی دیگر از خانواده‌ها معتقد بودند که اگر قرار بود دادستان کاری برای آزادی می‌کرد تا کنون انجام می‌داد.

زنی چادری که بیشتر صورتش را زیر چادر پنهان کرده به جمعیت می‌پیوندد: "حالم خیلی بد است. ما جزو خانواده‌هایی هستیم که انقلاب کرده‌اند و در چارچوب مبانی اسلام حرکت می‌کنند اما وقتی این زندانیان را می‌بینم که بی هیچ دلیلی زندانی شده‌اند تنم می‌لرزد. آخر این محکومیت‌های سنگینی که صادر شده چه مبنایی دارد؟"

او می‌خواهد که این جمله را بنویسم: "بگویید که اقدامات دولت بعد از انتخابات اقداماتی بوده که نه تنها روی شاه را سفید کرده بلکه دست معاویه و یزید را هم از پشت بسته است."

در همین زمان جوانی به میان جمعیت می‌آید و قصد بحث کردن دارد، این‌که اگر این افراد زندانی شده‌اند حق‌شان است.

فاطمه کمالی جمعیت را به آرامش دعوت می‌کند و زنی زهنگار اشاره می‌کند که این بحث‌ها شگردهایی است برای برهم زدن سیاست سکوت. پس به او اعتنایی نکنید.

خواهران هنگامه شهیدی هم خبر می‌دهند که خواهر روزنامه‌نگارشان، دو روز است که اعتصاب غذا کرده است.

هنگامه شهیدی دو روز است که از سلول‌های چند نفره 209 به بند عمومی منتقل شده است.

جمعیت مقابل ساختمان دادگستری زیاد شده است و ماموران جمعیت را پراکنده می‌کنند. با این وجود جمعیت در آن سمت خیابان از دور نظاره‌گر متحصنان هستند. آن‌ها که برای خرید یا کار به این محل آمده‌اند، دست از کار برداشته‌اند و با یکدیگر درباره حوادث بعد از انتخابات و نیز تحصن امروز حرف می‌زدند.

بیش از دویست نفر از مردم در پشت بلوک‌های وسط خیابان به حمایت از خانواده‌های زندانیان ایستاده‌اند. جمعیتی که پلیس به آنها اجازه نزدیک شدن به خانواده‌های زندانیان سیاسی را نداد. هرچند که چند نفرشان به هر طریقی بود راهی به سوی خانواده‌ها گشودند و به آنها شیرینی و چای تعارف کردند تا به قول خودشان بتوانند قدری از خستگی آنها کم کنند.

صبح چهارشنبه، سبزه میدان تهران (مقابل دادستانی تهران) شاهد تصاویری از زندانیان سیاسی بود که هنوز اتهامشان مشخص نشده و در زندان‌ها به سر می‌برند. مصطفی تاج زاده، محسن امین زاده، علی تاجرنیا، حسین نورانی نژاد، بهمن احمدی امویی، سعید لیلانز، شاهپور کاظمی، محسن میردامادی، محمدعلی ابطحی، عبدالله مومنی، احمد زیدآبادی، هنگامه شهیدی، جعفر ابراهیمی، محمد داوری و فریبا پژوه از جمله افراد دربند هستند که عکس‌هایشان در این مراسم دیده می‌شود.

کمیته گزارشگران حقوق بشر

تنها مطالب و مقالاتی که با نام جبهه ملی ایران - اروپا درج میشود نظرات گردانندگان سایت میباشد .